

Jarabin Kinga

Az itt sem volt, ott sem volt... Valahol Birtok

Picurka vállalása

Az énhatékonyság és az önfenntartás
foglalkoztató mesefüzete
1. rész

Az itt sem volt, ott sem volt... Valahol Birtok

Itt sem volt, ott sem volt, valahol mégis volt egy birtok, melyet mezők és erdők öveztek. Eső locsolta a földjét, Nap szárította a termést, szél kergette a fák lehullott leveleit. A birtokon állatokat gondoztak, növényeket termesztettek, kenyeret sütöttek, szerszámokat javítottak, és minden nap akadt valami, amiről gondoskodni kellett. Ez volt a Valahol Birtok.

Aki ide betért, eleinte talán nem igazán találta a helyét. Nem feltétlenül tudta, mihez nyúljon, hogyan kezdjen hozzá, vagy mire lesz szüksége egy-egy feladat elvégzéséhez. Aztán kézbe vett egy szerszámot, elültetett egy magot, megetette az állatokat, vagy segített elkészíteni az ebédet. Munka közben lassan felfedezte, mennyi mindenre kell figyelni ahhoz, hogy a birtok működjön, és azt is, hogy ő maga mivel tud hozzájárulni a közös munkához. Itt mindenkinek akadt helye és feladata.

A Valahol Birtokon állt egy különleges kút: a szépen szóló varázskút. Amikor valaki elvégzett egy feladatot, és beledobott egy erőkövet a kútba, annak hangja arra emlékeztette, amit olykor ő maga sem vett észre: mire képes, mit tud létrehozni, miben ügyes, és hogyan tud túljutni a nehézségeken. A kút nem végzett el semmit helyette, és nem oldotta meg a problémáit. A saját erejét segített felismerni.

Messze földről jártak ide az emberek. Nem azért, hogy valaki megmondja nekik, hogyan kell élniük, hanem hogy kipróbálják magukat, tanuljanak valami használhatót, és megtapasztalják, milyen érzés a saját munkájukkal létrehozni valamit, gondoskodni valamiről, vagy hozzájárulni egy közös cél megvalósításához.

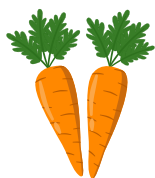
A birtokon egy kicsi, de boldog család élt: az Erdő Őrzője, a Mesélő és Picurka. Ugyan másfelől jöttek, de itt találtak otthonra. A birtok, s a közösen vállalt munka és felelősség tette őket egy családdá.

Az Erdő Őrzőjét szoros kötelék fűzte a földhöz és az erdőhöz. Jól ismerte a birtok határait, az állatok szokásait, a fák természetét, s azt is, mikor minek jön el az ideje. Nemcsak a munkát szerette, hanem azt is, ha értette, amit csinál. Úgy tartotta, hozzáértés nélkül a szorgalom is könnyen kárba vész.

A Mesélő a ház és a háztartás rendjére ügyelt. Kenyeret sütött, ételt készített, ruhát javított, befőzött, és számontartotta a rokoni, baráti és szomszédi kapcsolatokat. Tudta, ki szorul segítségre, kinek van szüksége egy jó szóra, és mikor kell nekik maguknak másokhoz fordulniuk. Munkájának eredménye nem mindig volt olyan látványos, mint egy megjavított kerítés vagy egy megtisztított istálló, de nélküle a birtok élete éppen úgy megakadt volna, mint az Erdő Őrzője nélkül.

Az Erdő Őrzője és a Mesélő nem mindenben értett egyformán a dolgokhoz. Más-más területen voltak járatosak, s többnyire maguk intézték a rájuk bízott feladatokat. Bízta egymás tudásában, és tudták, hogy a másik munkája nélkül a sajátjuk sem lenne elegendő. De ha kellett, segítséget kértek egymástól, mert a birtok fenntartása nem egyetlen ember erején múlt.

Picurkát is erre tanították. Arra, hogy a munka nem csupán elvégzendő feladatok sora, hanem gondoskodás önmagáról, a családról, az állatokról és a környezetéről. Picurka azt is megtanulta szüleitől, hogy a jó szándék önmagában még nem elég: figyelemre, gyakorlásra, kitartásra és hozzáértésre is szükség van.

Picurka vállalása

Az ősz már a vége felé járt. Az éjszakák egyre hidegebbek lettek.

– Hamarosan megérkezhet az első komolyabb fagy – beszélgetett a reggeliző asztal felett a Mesélő és az Erdő Őrzője, miközben Picurka a második karéj házi eperlekváros kenyeret majszolta. – A veteményesben még ott sorakozik néhány sor sárgarépa. A termést fel kell szedni, mielőtt a föld túlságosan áthűlne.

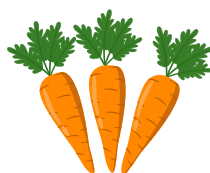
Az Erdő Őrzőjére aznap még vártak a kerítés körüli javítások, ilyenkor a vadak már kevesebb élelmet találnak az erdőbe és lejárnak a birtok szélére is. A birtok állatainak téli szállását is le kellett ellenőriznie. A Mesélőnek a konyhában akadt dolga. Kenyeret dagasztott, és arra is gondolnia kellett, mi kerüljön másnap az asztalra.

Picurka figyelte őket, majd megszólalt:

– Majd én segítek! Felszedem én a répát!

Úgy gondolta, a répa felszedése nem lehet különösebben nehéz. Hiszen csak ki kell húzni a földből, kosárba tenni, és már kész is a munka.

– Jól van – felelte az Erdő Őrzője. – Megmutatom, hogyan fogj hozzá. Aztán a sorodat te végzed el. Ha elakadsz, szólj, és megnézzük, mi a teendő. Picurka fogta a kosarat, és nekilátott a munkának.

Az első néhány répa könnyen kijött a földből. Büszkén nézett a kosárba, amelynek alján már ott feküdtek a narancssárga gyökerek. Majd egyszer csak egy olyan répához ért, amely erősen kapaszkodott a földbe. Picurka nagyot rántott rajta, de csak a levelek szakadtak le a kezében. A répa ott maradt a földben.

Újra próbálkozott, ezúttal még erősebben. A répa meg sem mozdult. Picurka bosszús lett.

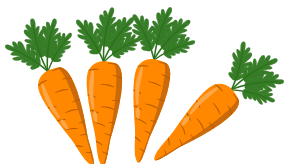
– Ez nem akar kijönni! – szólt oda az Erdő Őrzőjének.

Az Erdő Őrzője odalépett hozzá, és megnézte a földet.

– Nem minden feladatot lehet nagyobb erővel megoldani – mondta. – Néha előbb azt kell megérteni, miért nem sikerül. Nézd csak, milyen kemény itt a föld! Ha a répa erősen kapaszkodik, óvatosan meg kell lazítanunk körülötte a talajt. Megmutatom, hogyan csináld.

Az Erdő Őrzője egy kis kapával meglazította a földet, majd megmutatta, hol érdemes megfogni a répát, és hogyan húzza ki úgy, hogy ne sérüljön meg. Picurka figyelt, aztán maga is megpróbálta. Ezúttal sikerült. Lelkesen folytatta hát a répa felszedését, ami egyre ügyesebben ment neki. Hamarosan meg is telt a kosár. Amikor így lett, azt gondolta, a munkának ezzel vége.

– Kész vagyok! – kiáltotta, és már indult volna vissza a ház felé, hogy valami kedvére való játékba kezdjen.

– Várj csak egy kicsit! – szólt a Mesélő, aki közben kijött a kertbe, hogy megnézzé Picurkát, hogy halad. – A felszedett répát még át kell nézni. A sérült vagy bogár rágta darabokat külön tesszük, mert azokat hamarabb felhasználjuk. A többit megtisztítjuk a nagyobb földdaraboktól, és úgy kerülnek a kamrába, hogy minél tovább elálljanak.

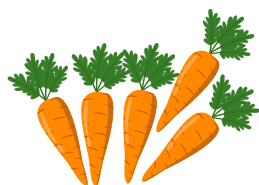
Picurka a kosárra nézett. Valóban maradt még munka.

Egy pillanatra elfogta a bosszúság. Már azt hitte, hogy befejezte, és most úgy tűnt, kezdheti előlről az egészet. Az Erdő Őrzője azonban nem vette ki a kezéből a kosarat, a Mesélő pedig nem sietett helyette elvégezni a válogatást.

– Gondold végig, mi a következő teendő – mondta a Mesélő. – Nem kell mindent egyszerre megoldanod.

Picurka vett egy nagy levegőt, majd munkához látott. Különválasztotta a sérült répákat, a többit pedig óvatosan megtisztította. A kisebb kosarakat már egyedül is el tudta vinni a kamrába. Mire a munka végére ért, a répa a helyére került, és egy részéből az ebédhez is félretettek.

Picurka fáradt volt, de miközben egy frissen szedett sárgarépát ropogtatott, arra gondolt, milyen jó érzés, hogy elkészült azzal, amit vállalt. Segített a Mesélőnek, az Erdő Őrzőjének és ő is hozzá tudott tenni a birtok működéséhez.

A jól végzett munka értéke

Picurka munkája

Picurka nem tudta elsőre, hogyan kell kiszedni a földből a répát. Meg kellett tanulnia, hogyan lazítsa meg a talajt, hogyan válogassa ki a sérült termést, és miként tegye el a répát télire.

Gondold végig!

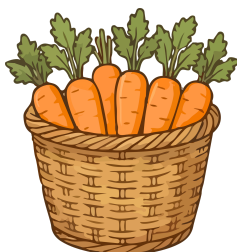
- Mi lett volna, ha Picurka az első nehézségnél abbahagyja a munkát?
- Kinek lett hasznára az, amit elvégzett?
- Mit kellett megtanulnia ahhoz, hogy jól végezze a feladatát?
- Miben segített neki az Erdő Őrzője, és mit kellett magának elvégeznie?

Próbáld ki a saját környezetben!

Válassz egy kisebb, valóban hasznos feladatot! Lehet például:

- megteríteni az asztalt vagy elpakolni étkezés után;
- rendbe tenni a saját könyveidet, játékaidat vagy eszközeidet;
- megöntözni egy növényt;
- zoknikat párosítani vagy ruhákat szétválogatni;
- egy felnőttel együtt egyszerű ételt készíteni.

Olyan feladatot válassz, amelyet biztonságosan el tudsz végezni, és amelyet az otthonodban élő felnőtt is megfelelőnek tart. Ha szükséged van segítségre, kérj bátran!

Ha elkészültél, gondold végig:

- Mi volt a feladatban a legkönnyebb?
- Mi okozott nehézséget?
- Mi változott meg a munkád nyomán?
- Kinek lett hasznára az, amit elvégeztél?
- Mit csinálnál legközelebb ugyanígy, és min változtatnál?

Nem az a fontos, hogy minden tökéletes legyen, hanem hogy megtapasztald: a munkádnak lehet eredménye, és közben te magad is tanulhatsz valamit.

A jól megérdemelt munka után, jöhet a játék!

Töltsd le a társasjátékot! Vágd ki a kártyákat és nézd meg, milyen munka és feladat vár még a birtok lakóira. Segíts nekik elvégezni a munkát, majd dobj egy követ a szépen szóló varázskútba és fedezd fel a saját erősséged!

